

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Велико Търново , 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

като разгледа докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20204110201535 по описа за 2020 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. К. М. от гр. Велико Търново против Наказателно постановление № ВТ-9-9 от 14.08.2020 г. на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ Велико Търново, с което за нарушение на чл. 143, ал. 1, т. 5 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и на основание чл. 232а от с.з. му е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

В съдебно заседание, чрез своя пълномощник, поддържа жалбата си, като претендира и разноски.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение № ВТ - 9 от 21.07.2020 г.,

инициирал настоящото административнонаказателно производство, служители на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ Велико Търново, констатирали, че жалбоподателят М., във функциите си на Главен архитект на Община Велико Търново, бил одобрил проект за Временна организация и безопасност на движението /ВОБД/ за обект "Автомобилен подход към УПИ III-2136, кв. 325, ПИ с идентификатор 10447.518.153, ул. "Йордан Инджето" № 8, гр. Велико Търново, с който се осъществявала намеса в защитена територия - ул. "Йордан Инджето", която е част от архитектурно-строителна зона "Максим Райкович" в "Историческо селище Велико Търново" - паметник на урбанизма и културния пейзаж с категория "национално значение", утвърден от Министъра на културата с протокол на НСОИК № 4/1999 г., без съгласуване със становище на НИНКН по реда на чл. 84, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 от Закона за културното наследство /ЗКН/. С гореописаното жалбоподателят бил нарушил разпоредбата на чл. 143, ал. 1, т. 5 от ЗУТ.

Нарушението било извършено на 17.01.2020 г. в община Велико Търново при одобряване на проект за Временна организация и безопасност на движението /ВОБД/ за обект "Автомобилен подход към УПИ III-2136, кв. 325, ПИ с идентификатор 10447.518.153, ул. "Йордан Инджето" № 8, гр. Велико Търново.

Установено било при извършена проверка по документи в община Велико Търново във връзка с разпореждане вх. № ВТ-373-00-714/19.06.2020 г. на ДНСК и писма изх. № 45-00-107/05.06.2020 г. и изх. № 45-00-107/22.06.2020 г. на Министерство на културата, за което бил съставен Констативен протокол от 26.06.2020 г.

АУАН е съставен в отсъствие на жалбоподателя, тъй като след отправена покана не се явил в указания срок. Връчен му е надлежно на 28.07.2020 г. и е подписан от него без възражения. Такива не са последвали и в законоустановения тридневен срок.

Въз основа на него е последвало и издаването на обжалваното наказателно постановление, в което наказващият орган е възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, подвел е нарушението под санкционната разпоредба на чл. 232а от ЗУТ, налагайки на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 1 000 лева.

Разпитаните по делото служители на РДНСК поддържат направените с АУАН констатации, като от тях става ясно, че за обекта не е издавано разрешение за строеж.

Горната фактическа обстановка съдът изведе след анализ на приобщените по делото гласни и писмени доказателства.

С оглед на установено се налагат следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е основателна.

При така установената фактическа обстановка не могат да бъдат споделени изводите на наказващия орган, че жалбоподателят в качеството си на Главен архитект на община Велико Търново, е осъществил състава на претендираното нарушение по чл. 143, ал. 1, т. 5 от ЗУТ, според която инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват въз основа на съгласуване при условията и по реда на [Закона за културното наследство](#) - за недвижими културни ценности и за строежи в техните граници и охранителните им зони. И това е така, защото законът изисква такова съгласуване само за инвестиционните проекти, какъвто жалбоподателят не е одобрявал. В случая е одобрен проект за временна организация и безопасност на движението по реда на Наредба № 3 от 16 август 2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците, а не инвестиционен проект по смисъла на ЗУТ и Наредба № 4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти.

Липсата на легална дефиниция на понятието "инвестиционен проект" в ЗУТ и ЗКН следва да се попълни чрез тази, дадена в т. 1 на [§ 3 от ДР на Наредба № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти](#) /изд. на осн. чл. 139, ал. 5 от ЗУТ/, а именно, че това е "проект, който е предназначен за строителство на обект". По делото категорично се устави, че жалбоподателят не е издавал разрешение за извършване на каквито и да е инвестиционни намерения, които съгласно цитираната разпоредба във всички случаи касаят извършването на строителни дейности.

След като на съгласуване подлежат инвестиционните проекти, а проекта за Временна организация и безопасност на движението не е такъв, а представлява част от инвестиционния проект, то вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е несъставомерно.

Предвид изложеното дотук, съдът счита, че не е осъществен състава на претендираното от наказващия орган нарушение. В този смисъл НП се явява незаконосъобразно и като такова следва да се отменени.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, поради което и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН следва да бъде уважена.

Водим от горното и на осн. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ВТ-9-9/14.08.2020 год. на Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ Велико Търново, с което на жалбоподателя Н. К. М., с ЕГН *****, от гр. Велико Търново, на основание чл. 232а от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ Велико Търново да заплати на Н. К. М. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200.00 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. В.Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____